

Своя Атмосфера

І ось вона, найіскривіша «Нічна туса» Студентської республіки – 2013. Це місце, де збираються усі учасники фестивалю і можуть відірватися та відпочити від важкого робочого дня, та показати що вмють не лише прописувати стратегії щодо подальшого розвитку свого міста, а й весело відпочивати. Гучна музика, гарні хлопці та дівчата, танці... Що ще треба, за для того, аби зробити свій відпочинок вдалим і незабутнім? Здається мені, що цього вистає.

Але хочеться нагадати, що нічна туса була запланована не лише на великій сцені, хоча й в плани організаторів не вийшла. А вже на території табору делегації ДР, панувала своя атмосфера. Команда привезла з собою досить велику кількість апаратури та вирішила влаштувати свою тусу і запросила усіх учасників на знайомство. Хотілося би відмітити, що їм це вдалося на славу!

У кожного з учасників був вибір, куди піти. Чи то головна сцена, чи то табір делегації ДР, але головне те, що і там, і там, панувала дружня та приємна атмосфера.

Хочу нагадати вам, що нічні туси проходять щодня, тому якщо ви ще не встигли туди завітати, у вас ще залишився шанс... Ідні вас чекає!

ХРОНІКИ

МИСТЕРЫ ЖДУТ ТЕБЯ!

Второй день Студентской республике обещает быть не менее насыщенным и интересным. На спортивной площадке уже во всю слышатся кричалки за футбольные и волейбольные команды, на глазах отсылаются те, кто ночью хорошо погулял, а я решила заглянуть на главную сцену.

Сегодня вечером наших девушек ожидает самое лучшее шоу, которое они могли себе представить. Ребята трудятся в поте лица, только что бы

ЖЕНИСЬ на мне!

Сегодня на территории лагеря Днепротроветской команды в воздухе витают феромоны любви.

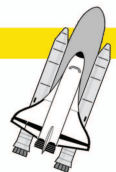
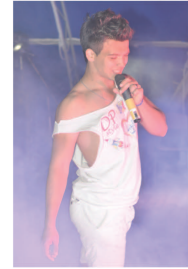
Парни и девушки, излучающие свет и нежность. Питают сильные чувства друг к другу и готовы погорбовать себя в роли мужа и жены. Все-все влюбленные пары, люди которые встретили свою любовь прямо здесь, на СтудРеспублике, или же ребята, жаждущие приключений, и готовы выйти замуж или жениться за первого понравившегося человека.

Мы сделаем все возможное, что бы вы наиболее точно почувствовали всю эту сказочную и волнующую атмосферу свадебной церемонии. Шум прибрежной волны, теплый песок, легкое дуновение ветра – сделает церемонию незабываемым событием каждого, кто решится сделать этот шаг. Не бойтесь проявлять свои чувства, делать безумные поступки,

вечером удивить и порадовать Вас, дорогие девушки. Репетиция проходит очень весело и позитивно. Участники совсем не волнуются и на сцене царит дружеская атмосфера. Уверенна, что вечером все пройдет как нельзя лучше, а ребятам желаю удачи.

И конечно же приглашаем всех сегодня вечером, на главную сцену в 23:00 на фееричное мужское шоу «Мистер Студеспу-

блики». Приходи и поддержи достойных представителей каждого региона!

Хочеш журналист? Іди в журналістику!

«Зачем оружие, разрушающее стену. Когда разрушить все возможно словом, бездарно брошенным...» – такі рядки я прочитала у творі одного з сучасних російських драматургів. Із цими неможливо не погодитися, особливо в сучасному житті, коли слово є ключовим засобом маніпулювання свідомістю мас. Незважаючи на те, що медіа вже давно не є останньою інстанцією істини, професія журналіста перебаєчас ще більше відповідальності, аніж це було кілька десятиліть тому.

Без сумніву однією з найбільших проблем в сучасній журналістиці є так звана «некомпетентність медиків» у розкритті певної проблеми. Відомо, що існує кілька факторів для цього: особистий (коли журналіст не переймається своїм професійним розвитком), зовнішній (погана кадрова підготовка, нездатність респондентів до сприймання «серйозної» журналістики тощо). На кожному кроці чуо «журналісти «такя-сякі», брешуть, продажи» тощо. Це не завжди так, але такий факт складно спростувати, і тим серйознішим масштабі набуває інформаційна небезпека для кожного жителя міста чи країни.

З особистого поки ще не дуже великого досвіду роботи

можу сказати, що ключовою проблемою в роботі журналістів сьогодні є відсутність мотивації. Медійникам місцевого рівня, наприклад, не обов'язково мати вищу освіту, аби «пробитися» у видання. «Пробився», а можу сказати, що ключовою проблемою в роботі журналістів сьогодні є відсутність мотивації.

Медійникам місцевого рівня, наприклад, не обов'язково мати вищу освіту, аби «пробитися» у видання. «Пробився», а далі саморозвиток якось «не пішов»: не хочеться займатися самоосвітою, читати, дізнаватися нову інформацію, ставати компетентним та врешті бути спеціалістом своєї справи. Працюючи свого часу в місцевому виданні, де ставка журналіста 1200 гривень, а тиражарі нараховують приблизно 40 грн/сторінка (5000 тис. знаків), я чудово розумію, що за такі гроші дуже складно знайти причину працювати якісно.

Однак, назвався горщик – лій у ніч, кличешся журналістом – створий якісний продукт. Багато молоді можуть працювати за саму ідею – і це дуже класно, адже задоволення від того, що робиш набагато важливіше, ніж гроші за будь-яку роботу, яка не подобається. Але і тут маємо проблему: відсутність ідейної мотивації. Зазвичай місцеві видання підтримують державним органам фінансування чи конкретним людям. І трапляються ситуації, коли дізнавшись яксь важливу інфу,

журналіст не може поділитися нею з респондентами, адже «начальство забракує» чи «викинуть з роботи». Тому лишається писати «так як кажуть» і отримувати «копійки». Сьогодні люди, які працюють у незалежних(!) притбутових виданнях не розшукати і «на день з вогнем». Я вже мовчу про небезпеку бути травмованим за правдиву статтю.

Однак як бути з головною функцією ЗМІ як «сторожового гса демократії»? Чому журналісти забувають про відповідальність перед суспільством? А як же принципи журналістики? Вони є. У інтернет-блогах та самвидавах під псевдонімами чи ремарками «особиста думка». Тому «на роботі я один, в інтернеті – інший». І чим більше у світі все вирівнюватимуть гроші та зв'язки, тим більше читачі, глядачі та слухачі погортають в інформаційному «чипу», а журналісти втрачатимуть мотивацію бути гідними представниками своєї професії.

Марія Голуб (Республікада)

БАЧИЛИ НІЧ, ТУСИЛИ ВСЮ НІЧ...

Вечірня програма першого дня розпочалась з відкриття фотоконкурсу, куратором якого є Денис Дєдов. Презентували роботи учасники багатьох команд і, до речі, хочу нагадати, що ви всі це можете приносити свої роботи Денисові. Нехай їх побачить уся СтудРеспубліка!

Далі слідував показ відео роликів, які раніше були відібрані на регіональних етапах. Дуже порадувала своїм відеороликом делегація міста С. Оригінальна та цікава ідея, учасники – молоді! Інші команди теж впералася досить добре, тому що було видно одразу, що у ролик було вложено душу.

По закінченню презентації творців від команд, прийшов час погуляти у світ

прекрасного. «Перша леді» – загальнонаціональний конкурс краси особистості, ось що чекало закоханих глядачів. Представниця від 11 делегацій відстоювали честь своєї області. Не буду розписувати все по деталях, ви й самі бачили, які дівчата гарні та витончені, але хочу відзначити декілька конкурсанток, хто не залишили мене спокійно. Номером конкурсантки з делегації С був сучасний танець, який вилзав гучні оплески усіх присутніх. Дуже проникливо була пісня конкурсантки, яка представляла команду Дні: пісня про війну, під гітару... думаю, ви приємно було слухати конкурсантку із команди Зак, яка співала авторську пісню.

Чого тільки не побачила і не

почула головна сцена того вечора, але головною подією став фестиваль «Studrespublika Music LIVE Awards». На початку виступів сім делегацій, було оголошено переможців Інтернет-голосування. Гурт The Sound Age з пісню «Дожди пістолетъ» набрала 1717 голосів (24%) і стала кращою у своєму роді! Широ вітаємо гурт, вони на це заслужили. Під час виступів наших голосистих та яскравих студесреспубликанців на танцювальному майданчику збиралося чимало людей, щоб побачити та послухати улюблені групи.

Вечір пройшов ще краще ніж планувалося: у веселій, теплій атмосфері краси та музики. Тому дякуємо за вечір кожному учаснику і ограм! 3 нетерпінням

